

PROTOKOLL & BULLETINER

Det var en afton i början av maj. Den lilla trädgården på Mosebacke hade ännu icke blivit öppnad för allmänheten och rabatterna voro ej uppgrävda; snödropparne hade arbetat sig upp genom fjolårets lövsamlingar och höllo just på att sluta sin korta verksamhet för att lämna plats åt de ömtåligare saffransblommorna, vilka tagit skydd under ett ofruktamt päronträd; syrenerna väntade på sydlig vind för att få gå i blom, men lindarne bjödo ännu kärleksfilter i sina obrustna knoppar åt bofinkarne, som börjat bygga sina lavklädda bon mellan stam och gren; ännu hade ingen mänskofot trampat sandgångarne sedan sista vinterns snö gått bort och därför levdes ett obesvärat liv därinne av både djur och blommor. Gråsparvarne höllo på att samla upp skräp, som de sedan gömde under takpannorna på navigationsskolans hus; de drogos om spillror av rakethylsor från sista höstfyrverkeriet, de plockade halmen från unga träd som året förut sluppit ur skolan på Rosendal - och allting sågo de! De hittade barège-lappar i bersåer och kunde mellan stickorna på en bänkfot draga fram hårtappar efter hundar, som icke slagits där sedan Josefinadagen i fjor. Där var ett liv och ett kiv.

Så börjar Strinbergs Röda rummet. Tänk om man haft Strindbergs förmåga att beskriva våren på ett så poetiskt sätt! Jag snor lite av August´s koncept och inleder;

Det var en afton i mitten av maj. Den lilla gården i kvarteret Fänriken i Haga stod öppen för allmänheten och rabatterne prunkade av vårens alla blomster och de praktfulla vita och lila syrenerna spred såväl ögonfröjd som förförisk doft i de åtta sammansvurna whiskyprovornas

mycket känsliga doftorgan... Där blev sedermera ett liv och ett kiv, när de skulle betygsätta sina provade sorter.

Ja, ungefär så började den första provningen som hölls i en lokal en bit från ordförandens bostad. Det var åter dags för

att hålla kvartalsmöte med vidhängande provning av ett antal läckra maltwhiskysorter.

Denna gång var tanken att det skulle vara neutrala sorter utan större påverkan av rök och/eller andra säregna kryddor.

- Nja, säger Isaksson. Bowmore kommer från Islay och det är bara amatörer som inbillar sig att den skulle vara fri från rök, tjära och bläckhornsdoft.

- Ja, men, protesterar provningsvärden, den har ju en lagringstid som borde ha knäckt nacken på de mest påträngande rökpuffarna, och gjort dem till välanpassade små trumpetstötter av milda njutningsförhöjare.

- Icke, sa Nicke (eller Isaksson). Rök är rök om än i vackra putaller!

Denna gång togs alltså inte båten UT till provningsstället utan nu chartrades istället en spårvagn av öborna för att ta sig åt motsatt håll.

Beväpnade med kartor, kompasser och GPS:er kom de sju sammansvurna ö-lurkarna som inte varit på fastlandet på fasligt länge och därför hade svårt att hitta bland bilar och allehanda nymodigheter som finns på fastlandet. Där stod de salta gossarna på Haga Nygata och letade förtvivlat efter en lokal i vilken man inmundigar maltwhisky.

PROTOKOLL & BULLETINER

Det var tur att undertecknad kom ut ledsaga farbröderna till rätt plats i gårdshuset.

Där på bordet, i ljuset från aftonsolen, stodo kvällens rekryter och bara väntade på att få mönstra på, inför åtta beslutsamma befäls personer från BSMWS:

Vi träffas alltså på helt neutral mark denna gång. I den fina gamla arbetarstadsdelen Haga där en gång en av Göteborgs stora välgörare, Robert Dickson, donerade pengar för att bygga bättre bostäder till de arbetare som for ganska illa i ett fattigt Sverige. Ja, fattigt för den stora allmänheten.

Brukspatroner och köpmän levde flott på den tiden (precis som nu...) och rökade goda cigarrer och skålade i god cognac.

Vi tog alltså gårdshuset i Kvarteret Fänriken i Haga i besittning för att åter begå en liten maltwhiskyprovning. Kvarteret Fänriken uppfördes år 1861 och räddades undan rivningsraseriet under andra halvan av 1900-talet och hela kvarteret är idag en tidstypisk oas i Göteborg.

Det finns ingen "röd tråd" mellan de tre sorter vi denna gång skulle betvinga. De är med för att de har en lagringstid som brukar falla sällskapet medlemmar på läppen; runt 18 – 20 år. Dock en uppstudsig yngling, knappt straffmyndig, på 15 år. Sorterna skall inte ha någon utpräglad rök- eller annan kryddsmak som kan avskräcka en känslig konnässörssmaklök -alternativt näsa.

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

1. Glenfarclas 21 YO

Vi spänner bågen kraftigt och avfyra den vackra, mörkbruna flaskan med Glenfarclas. En 21-åring som doftar god, vällagrad maltwhisky.

Detta är en mjuk och fin traditionell whisky som det är lätt att tycka om. Enkel och oparfymrad, men med stor volym på maltsmaken.

Behaglig, mjuk doft! Några tycker den är lite stark och spritig...

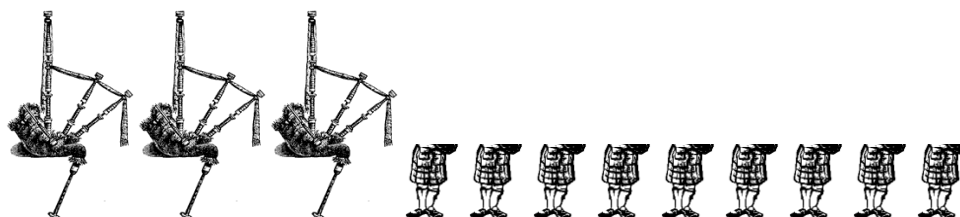
- Men jag tycker nog att 12-åringen är väl så god, utropar greve Silfverblad! Har de blandat ihop siffrorna på etiketten; 12, 21? Det är ju samma siffror...

- Nja, Glenfarclas 12-åring är inte oäven, men nog har vi en betydligt mjukare, rundare 21-åring i glaset, rättar ordföranden.

I de centrala delarna av området Speyside ligger destilleriet Glenfarclas. Bara för att vi skall få njuta deras produkter!

Vi skönjer lite vanilj och godis i smaken. Torkad frukt finns också i eftersmaken. Men man hade kanske förväntat sig lite mer sting och komplexitet i denna vällagrade nektar.

Isaksson hyllar den! Orökt... Ja, detta är en oförfalskad, och mycket trevlig maltwhisky.

Vi utdelar en basker för att det är en bra, god, traditionell maltwhisky!

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

2. Glenmorangie Extremely Rare 18 YO

Här tror man att denna läckert förpackade whisky, som dessutom sägs vara lagrad i aderton år, och så kommer två små, äckliga mal uppflygande ur flaskans mynning när man brutit korken... Förutom en liten, läckert designad och tung kork och fint innanmäte i den guldiga förpackningen hade man också låtit trycka en fin liten skrift med guldbokstäver om whiskyn.

Det var naturligtvis en chock för smaklökarna att få en så intetsägande dryck efter den fina Glenfarclasen. Till chocken bidrog också att man invaggades i att en så läckert, lyxig förpackning måste komma något alldeles "outstanding".

Vi är riktigt förvånade att man efter 18 års lagring faktiskt lyckas buteljera och sälja en så andefattig whisky. Någon på destilleriet måste kommit på att spä ut den redan "vid källan", tappningen på flaskan.

Detta var inte roligt!
Vi skönjer dock en aning vanilj och lite godis i smaken.

Någon uppfattade att man kunde mjölka ur lite mer smaker och upplevelser om man retar gommen med lite choklad... Jodå, det funkar, men det är ju lite synd att en 18-årig skotte skall behöva hjälp av en chokladbit (från von Lidl).

Det finns t o m synpunkter på att denna "fadda whisky" blir spritigare när den "vattnas ner". Vi för till protokollet att begreppet "vattnas ner" har blivit något vi kommer att använda när vi medelst pipett skvätter i några droppar vatten i whiskyn.

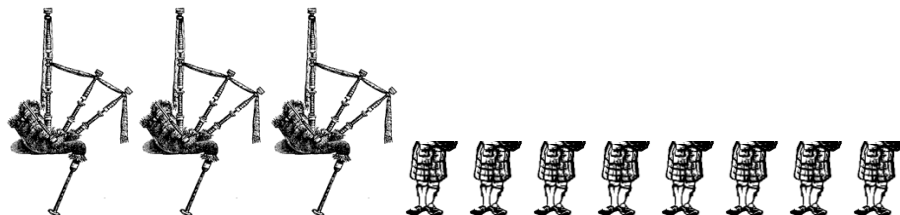

PROTOKOLL & BULLETINER

Till kaffet (när den totala anarkin utbröt genom att olika medlemmar testade olika sorter) fick vi också några positiva tillmälen. Whiskyn klarar sig inte riktigt ensam men tillsammans med lite gott och sött tilltugg klarar den sig bättre.

Trots att vi tycker denna whisky är dålig för att ha lagrats i 18 år ger vi den ändå:

Vi utdelar en basker för den maffiga presentationen av såväl flaska kartong som kork och lilla skriften! Men tar genast tillbaka den för att whiskyn inte gör sig förtjänt av någon basker.

3. Bowmore Mariner 15 YO

Här kommer räddaren i nöden. En publikfriare från Bowmore, kallad Mariner. Ja, det skall väl vara den saltstänkta, lite rökiga framtoningen som gör den marin.

Isaksson vill att en protest noteras för att den jäveln har så utpräglad rök!! Han gick i taket redan när korken bröts och de försiktiga rökslingorna spred sig i det gamla gårdshuset.

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

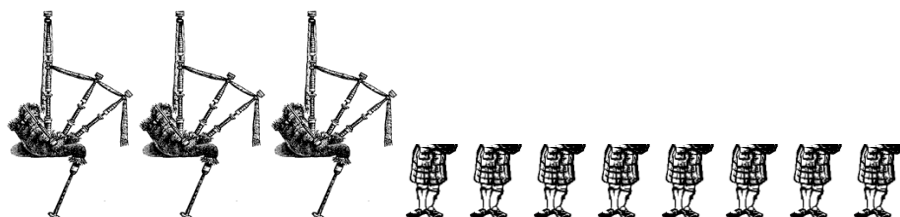

PROTOKOLL & BULLETINER

Vi är lite oroliga för att Isakssons förpubertala upplevelser i skolan, när han satt och sniffade på bläckhornet, skall utmytna i en explosion på gamla da'r. Kan hans avoghet mot denna lilla rökighet ha något med en trist upplevelse att göra. Kanske magistern någon gång, likt Stig Järrel i filmen Hets, ha smugit sig upp bakom Isaksson och ertappat honom sniffande bläck... och kanske utdelat en hurring som kom Isakssons näsa att doppa i bläcket och sedan fick gå omkring med blå näsa resten av dagen?

Sådant kan sätta djupa spår i en ynglings sinne.

Trots att vi tycker denna whisky är riktigt gog, Nja, inte Isaksson... ger vi den ändå inte mer än stolpskottet Glenmorangie.

Vem har sagt att det skall vara enkelt att prova maltwhisky- tycks vi undra

Det skulle vara fel att säga att vi denna gång gjorde framsteg i vår betygsättningsprocess. Fram till halvlek (med måltiden på Caféva i Haga) testade vi i alla fall samma whisky samtidigt.

Därefter utbröt ett smärre kaos när några av medlemmarna ville börja med att smaka Glenmorangie för att utröna vilken citrusfrukt man kunde skönja i smaken. Övriga följde schemat och började med Glenfarclas... Någon tog kanske en liten Bowmore för att räna in sina grå celler...

Därav kan alla förstå att när de som testade Bowmore plötsligt utropar Carambol blir de som just sitter och smuttar på en Glenfarclas lite förvånade och ställer sig frågan: - Va, carambol? Är inte det ett spel? Skall vi spela det nu?

Och när Bert deklarerar att han tycker att Bowmore Enigma är bäst, blir protokollförfaren än mer förundrad. Den är ju inte ens med på provningen... Men Berten hänvisar till att han fuskat lite och har tränat lite whiskyprovning hemma – och DÅ var Enigma bättre än Mariner!

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

PROTOKOLL & BULLETER

Så ni förstår om logiken inte alltid styr våra betyg. Men vi ser fram emot när forskare om hundra år hittar våra protokoll och betygslistor och kanske någon professor försöker följa tankegångarna i hur vi resonerat oss fram till betygen... Det blir inte lätt för den gubben!

Och tänk när barn och barnbarn börjar släktforska och undrar vad förfäderna egentligen gjort för att förbättra villkoren för jordens fattiga och vad de gjorde praktiskt för mänskligheten. - Vad gjorde gubbarna egentligen? - De provade maltwhisky!!!

Men, som sagt, maltwhiskyprovning är ingen exakt vetenskap. Det är en subtil upplevelse...

Så när vi skall beskriva vårt betygssystem för utomstående bör vi nog sprida så mycket rökridåer som möjligt för att inte bli avslöjade att det inte är så vattentätt. Babbla på om kiltar, säckpipor och baskrar på ett sätt som politiker brukar göra... Har kommunen lyckats dölja sina mutor och bestickningar i årtionden bör vi kunna dölja bristerna i vårt betygssystem några år till!

- Nej, inga mer rökridåer, hör vi Isaksson kvida. Och det skall en kille som är polare med Victor Mueller säga! Där är en gosse som kan sälja sand i Saharaöknen.

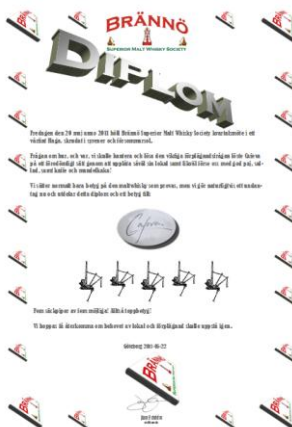
Vår kockmössa tilldelas denna gång Caféva i Haga!

Ja, denna gång slapp auditoriet undan ordförandens "pizzaslajsar" och fick istället paj a la Caféva i Haga, som så förtjänstfullt fixade såväl lokal och lite mat till vårt förfogande.

Så det blir kaffeflickorna där som får mötets kockmössa:

Och ett diplom för förtjänstfulla insatser:

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Och eftersom övriga medlemmar i BSMWS fick så brått att vandra hemåt i den sena kvällen missade ni ju just kaffeflickornas lilla surpris för oss. En stor tårta bars fram och ur den hoppade två charmerande, dansanta kaffeflickor och utförde en läcker can can...

Bara så ni vet vad ni missade när ni guppade på böljan den blå! Kaffeflickorna guppade också lite på...

NÄTTSTÄNDET

Bert och faxen...

...var naturligtvis en av punkterna på dagordningen – igen. Det är ju en följetong!

- Beijer Byggmaterial
- fårbonden GnK i Albanien
- och BERT...

Han har ju varit ute och rest i stora världen, vår superfaxare. Tullen på Jamaica släpper igenom det mesta som kan klassas som stimulantia, men när de ser en gubbe som kommer dragande på en pirra blir de lite undrande.

Jamaicas Övertullmästare går fram till Bert och frågar: -Hur var det här då? Vart skall han med den där kärran?

- Öhhh va, jag skall bara hämta min mobila fax och lite papper så jag inte missar några viktiga meddelande nu när man är på resande fot ute i stora världen.

- Vafalls? Fax? Vad är det? Nå't nytt preparat som man kan röka på med, eller?

- Nej, nej, det är en så'n där mackapär man skickar meddelande med! Och man kan ta emot brev och så'nt också! Ganska finurlig och ny teknik, typ...

- ?????????? Har aldrig hört talas om det, säger den jamaicanske tullaren.

- Jo, det var väldigt vanligt på 1980-talet!

- Nja, jag vet inte... var inte född då. Vi har haft problem med bomber och konstiga saker, det är nog bäst att farbror stannar kvar på båten och kraxar därifrån... Varför inte använda en liten mobiltelefon? Som alla andra när de vill kommunicera idag?

- Men då får man inte ut grejerna på papper! Det är liksom det som är vitsen med faxen. Men, nu när man ändå är på Jamaica vill jag ju gärna se ön och skicka lite reseskildringar till alla andra som har fax. Jag tänkte skaffa så'nt där Firefax som datanördarna i BSMWS pratar om.

-Firefox, menar farbror, va? Jo, det kan han ju försöka få in i sin fax... - Nä, köp sig lite ice-tea och sätt sig i skuggan på båten istället, farbror! Och glöm det där med faxandet.

Och så fick jag ett samtal från Tullen i Trelleborg, Sweden, om att vi i skrået skall hålla lite extra koll på just herr Bert E. De har förresten bjudit oss på sin personalfest i Trelleborg, de väntar visst bara på att Herr Eliasson skall lösa ut sitt gods så dom får in lite pengar i festkassan

Löken och SAAB, och Spyker och kineser och...

Victor Mueller och Vladimir Antonov och ännu fler kineser. Ja, denna följetong börjar likna Bert och faxen. Nya kapitel skrivs flera gånger i månaden.

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Vi misstänker att det snart kommer in en finansiär från Brännö. Jan Löken Isaksson går in och stöttar Antonov och Mueller...

Men det senaste namnet på kinaföretag smäller ganska högt; **Pang Da** lär det heta... **Pang** på er själva, j-la käppkineser!

Pastorn som spår världens undergång...

... hade fel igen! Han förutspådde ju att hela världen skulle förintas den 21 maj 2011. Även om vi som testade ett antal maltwhiskysorter den 20 maj kände oss lite som om domedagen faktiskt HADE inträffat just denna dag när vi satt där med blykepsen på och sippade på en Albyl upplöst i vatten den 21:e, så var det ju inte alls så.

Så trots att kopparlagaren bankade och luvan stramade om roten så var det falskt alarm.

Men nu har samme idiot ändrat sig och går ut med ett nytt datum för världens undergång. Nu har han flyttat fram det till 21 oktober 2011 istället.

Så vi lär hinna med en provning till hos Kjell, men när det är dags igen i november skall alltså jorden ha kollapsat och vi får sitta där och spela harpa och fundera på vad som kommer härnäst...

Finns det maltwhisky i himlen? undrar en som aldrig frågat förr.

Arne – vår motsvarighet till Albert Einstein!

Häpp i härryckningens tid, tecknar eder förbundne protokollförare

Jan F

